

Енеді К.П., Власюк Ю.І, студентки,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Головка С.Г., к.і.н., доцент

ЩОДО ПРОБЛЕМ ДЕРЖАВНОГО РОЗВИТКУ НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ

Проголошення незалежності України та завдання створення самостійної Української держави закономірно висунули проблему розгортання державотворчих процесів.

На сьогодні в Україні сформовано державний механізм, забезпечуються основні функції держави. Але залишається ще низка невирішених проблем, які заважають повній трансформації України у високорозвинену європейську державу. На жаль, через воєнні дії на Сході та окупацію Криму незабезпечена територіальна цілісність та недоторканість Державного кордону. Також є частина українців, що суттєво залежить від російської пропаганди й агітації.

Протягом існування незалежної України у владних ешелонах не з'явилося цілісного розуміння шляху розвитку країни, а в економіці домінують інтереси олігархічних груп. Значних розмірів досягла корумпованість влади. В Україні відзначається домінування інтересів владної вертикалі над потреба громад. Як наслідок, спостерігається збідніння і низький рівень соціально-економічного становища більшості українці. Все це супроводжується порушенням основних прав і свобод громадян.

Ще однією проблемою державного розвитку є відсутність у минулому виваженої регіональної політики, що призвело до значних диспропорцій у територіальній структурі національної економіки, надмірного забруднення навколишнього середовища у багатьох містах і районах тощо. В Україні існує проблема створення правової бази, яка необхідна регіонам для досягнення оптимальної економічної самостійності [2]. Відсутнє чітке розмежування повноважень між центральними та місцевими органами виконавчої влади й органами місцевого самоврядування з питань соціально-економічного розвитку. Значне місце у розвитку економіки регіонів займають інвестиції, тому державний механізм управління має сприяти активізації інвестиційних процесів на регіональному рівні.

Стабілізація розвитку держави неможлива без формування соціального благополучного суспільства. На сучасному етапі в Україні відзначається зниження рівня життя значної частини населення; приховане безробіття; поляризація населення за рівнем доходів; розвиток корупції; формування маргінальних груп населення. Перед державою

стоять нагальні питання визначення шляху суттєвого підвищення вартості національної робочої сили; поєднання політики економічного зростання з активною соціальною політикою; підвищення платоспроможності населення; підвищення рівня зайнятості населення у межах країни.

Сьогодні Україна, сподіваємось поки що, не має достатніх коштів для виконання внутрішніх зобов'язань перед українськими громадянами і обслуговування зовнішніх боргів. Тому і потребує позик Міжнародного валютного фонду, Світового банку, інших міжнародних фінансових структур та країн. Дуже суттєвою перепорою на шляху розбудови вітчизняної держави є відсутність згоди в суспільстві, політичних партіях і рухах щодо того, яке суспільство ми будемо. Українська національна ідея як об'єднуюча не є загально визнаною. Зусилля політичного керівництва значною мірою витрачалися і витрачаються не на негайне подолання кризових явищ, а на міжпартійні суперечки. Потрібно конкретно змінювати економічну та фінансову політику держави, а країні необхідні фахівці, які вміють, можуть, хочуть розбудовувати і реалізовувати стратегію виходу з кризи, кадри, які здатні вивести Україну в першу десятку найрозвиненіших країн світу. Необхідно здійснювати поглиблення ринкової трансформації економіки.

Зміцнення держави також пов'язане з істотним посиленням її впливу на розвиток соціальної сфери. Нагальною для вирішення є проблема надійного захисту та державної підтримки соціально незахищених верств населення.

Здобувши незалежність, після стількох трагічних подій в історії, народ України довів, що є сильною нацією і може створити власну сильну, соборну, правову державу, яка буде входити до найсильніших у світі. Але це станеться в тому разі, якщо буде потужна влада, яка зможе підняти Україну на якісно новий і високий рівень. Для цього, на нашу думку, необхідно розпочати з поліпшення якості життя населення. У територіальному вимірі в майбутньому, сподіваємось не далекому, Україна домагатиметься повернення тимчасово окупованих територій. Від нас особисто залежить, наскільки швидкими будуть позитивні перетворення. А поки що ми будемо сподіватися на наше покоління, яке, можливо, проведе такі довгоочікувані зміни.

Література

1. Бутко М. Розв'язання проблем регіонального розвитку / М. Бутко // Економіка України. – 2008. – №1. – С.12-16.
2. Дікон Б. Глобальна соціальна політика. Міжнародні організації й майбутнє соціального добробуту / Б. Дікон, М. Халс, П. Стабс / Пер. з англ. – К.: Основи, 1999. – 346 с.